



MIKULOVSKÉ VÝTVARNÉ SYMPOZIUM

d í l n a 9 5

15.7.-18.8.1995

d r u h ý r o č n í k

Mikulovské výtvarné sympozium

Rostislav Čuřík

Zdeněk Lhotský

Stefan Milkov

Jaroslav Róna



MIKULOVSKÉ VÝTVARNÉ SYMPOZIUM

d í l n a 9 5

15.7.-18.8.1995

d r u h ý r o č n í k

Rostislav Čuřík

Zdeněk Lhotský

Stefan Milkov

Jaroslav Róna

PŘECITLIVĚLÍ

Je 15. července 1995 asi okolo 18.30 hod. Atmosféra houstne.
Lidé se srocují před zamčenými dveřmi Nástupního sálu zámku.
Nad jejich hlavami se vlní černobílý transparent. Atmosféra houstne.
Uvnitř takřka vše připraveno. Světla. Spousty světel. Zatměná okna.
Všichni aktéři pracují na posledních úpravách.
Kostýmy, projevy, židle, víno, ladění nástrojů, pohárky.
19.00 hodin. Hudba, cvaká klíč od dveří.
Návštěvníci stoupají po schodech, vcházejí.
Překvapení, údiv. Přicházejí další a další. Závist, zklamání.
Osvětlení od televizních kamer zvyšuje teplotu v sále.
Přicházejí další. Tlačenice, ruch, potlesk, projev.
Přicházejí další. Cvakají fotoaparáty. Potlesk, ruch, potlesk, projev.
Nalévá se víno. Smích, cinkot sklenic, kamery, tlačenice.
Koncert, obrovský aplaus, úsměvy, radost, víno, cigarety, polibky,
rozhovory, televize, poděkování, polibky, fotáky, víno, ženy, zpěv,
klobásy, hudba, noc, ráno. Mikulov.

„PŘECITLIVĚLÍ“ v tento podvečer zahájili druhý ročník
Mikulovského výtvarného sympozia „dilna 95“.

Libor Lipa
Mikulov, 23.8.1995



Mikulovské výtvarné sympozium za-
hájila dne 15.7.1995 výstava skupiny
„Přecitlivělí“, kterou tvoří Libor Lipa,
Jaroslav Šusta, Radovan Král
a Vítězslav Vrbka (vernisaž zahájil „os-
vícený“ starosta města
MUDr. Ivo Koneš).



Zahájení sympozia se zúčastnilo přibližně 200 lidí, tento den byl mezi „Přecitlivělé“ přijat Prof. Martin Mysliveček, který se uvedl skladbou pro orchestr „Rohatorium“ (Jaroslav Róna ukazuje Stefanovi Milkovovi, že to rozhodně v Mikulově nebudou mít lehké.



Část expozice „Přecitlivěl“: obrazy Libor Lípa, nábytkové objekty Jaroslav Šusta, sochy Radovan Král.

DÍLNA 95

V hotelu „Rohatý krokodýl“ se uskutečňují vždy první přivítání a porady (za Rostislava Čuříka to nejenom tentokrát vzala jeho žena Jana).



Po několika dnech již v plné práci (v popředí Stefan Milkov s těžkou technikou).





V samotné budově mikulovského zámku pracoval Rostislav Čuřík na dvou plátnech. (Nechybí ani nezbytná láhev mikulovského vína).



Takřka vleže pracoval celý čas Zdeněk Lhotský. (Při jeho výkonu mu byl často oporou Vilda „Milkov“).

ČUŘÍK



Rostislav Čuřík

maliř, fotograf

narozen: 6. 8. 1960

studium: SUPŠ Brno

adresa: Kamenná kolonie 132
Brno 639 00



Kyvadlo siderického charakteru
olej na plátně

Díval jsem se z okna
kterým v lehké siluetě čelního panoramatu
v nebi na zemi
ovívalo se a vznášelo fluidum
latentního obrazu
v místech kde prach vápence
vykreslil půdorys svatyně
v nebi na zemi
kde vystupovaly struktury slov
v podvědomí
jako malý bod tetelící se
v nedohlednu
nebo jako rozplizlá skvrna
na žebrech běžícího psa
na žebrech běžícího psa

Rostislav Čuřík

LHOTSKÝ

**Zdeněk Lhotský**

sochař, designer, továrník, hudebník

narozen: 8. 8. 1956

studium: VŠUP Praha

adresa: Pelechov 17

Železný Brod 468 22

**Rohatá kroksna**

dřevo, měď - mobil

K sympoziu „Dílna 94“ v Mikulově jsem přistupoval (ostatně jako ke všemu) se značnou nedůvěrou. K sympoziu „Dílna 95“ jsem přistupoval se značnou obavou. S obavou z toho, zda v Mikulově zažiji opět tak fantastickou atmosféru a vstřícnost přátel, které jsem zde potkal. S obavou z toho, jestli můj minulý pobyt zde nebyl jen sen. S obavou z toho, zda kulturnost tohoto prostředí nebyla jen zdánlivá a já nepřijedu do obyčejného, naprostě vyčplitého městečka, jakých jsou u nás stovky. Mé obavy byly zbytečné. Díky.

Zdeněk Lhotský
Pelechov, 24.8.1995

Takhle ještě Jaroslav Róna nikdy nepracoval. (Do dřeva se však posléze takřka zamiloval).

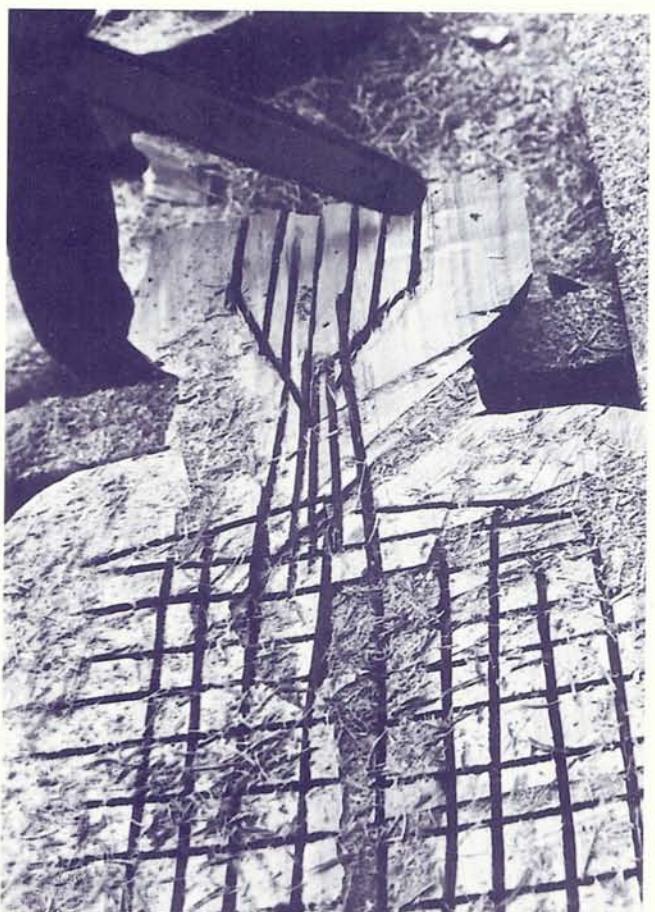
Geometr by měl co dělat, aby změřil všechny ty linie od tužek, tuší a štětců, všechny ty metry fotografických filmů, papírů, rámů, skel a pláten, polen, dřeva, úštipů a odřezů, všechny ty hromady pilin, ty čtverečky měděných plechů, stovky a stovky hřebíčků a hřebíků, provázků a řetízků, litrů benzínu do motorových pil, kilometrů najezděných automobilů, na-chozených kolem soch a do ubytoven, hospod a kanceláří. Psycholog by měl co dělat, aby analyzoval duševní průběh těch, kteří chodili po starých a nových cestách starobylého města a přemýšleli. Přemýšleli, odkud začít, od čeho nastartovat ten proces odebírání a nanášení. Jak přenést to, co se uvnitř naro-dí, vznikne, zableskne. To, co se přesně nedá nikdy popsat, to, co je tak zvláštní, že i tuny knih nejsou s to, přesně určit diagnózu této civilizační choroby, nazvané umění.



PS
Mám pocit, že slovo „umění“ pochází od slova umět.
Moje pětiletá dcera asi proto říká všem těm věcem,
které v Mikulově vznikly „UMĚTY“.

Libor Lipa
Mikulov, 26.8.1995

Při hrubé práci se dřevem
nám byli nápomocni i tvrdí a skvělí
chlapi - zaměstnanci Lesů České re-
publiky. (S motorovou pilou se daly
dělat i tak úžasné grafiky).





Sice se pracovalo denně až do setmění, vinný sklep pana Solaříka „Pod Kozím Hrádkem“ byl vždy útočištěm všech aktérů a jejich přátel. (Jaroslav Róna demonstruje únavu z práce za všechny).



Maliř Libor Lipa měl celé to dění po technické a společenské stránce na starost až po vytisknutí tohoto katalogu. (Někdy toho bylo na jednoho chlapa až moc).

MILKOV



Stefan Milkov

sochař, grafik, hudebník

narozen: 9. 3. 1955

studium: VŠUP Praha

adresa: Na Kampě 13
Praha 110 00



Lad'ova tajná zbraň
dřevo - topol

Pobyt v městě Mikulov mi pomohl nalézt v sobě zpátky cestu, kterou jsem z mnoha hlubokých osobních důvodů začal opouštět- a to vyjadřovat se prostřednictvím výtvarného umění. V mé případě, přesněji řečeno, sochařstvím. Vděčím za to jeho Geniu loci a zejména přítomnosti a pomoci skvělých lidí a přátel.

Stefan Milkov
Bohumín, 22.8.1995

RÓNA

**Jaroslav Róna**

*sochař, malíř, filmový
a divadelní výtvarník*

narozen: 27. 4. 1957

studium: VŠUP Praha

adresa: Izraelská 1,
Praha 130 00



Velký sarkofág
dřevo - topol

Libore Lípo!

Dnes je mi v Mikulově dobře, bolest hluboko v hrudi přechodně ustupuje, moje vrtošivá dceruška se mi usadila na klíně a v kuchyni u Rohatého krokodýla chystají nějakou lahůdku. Upijím pivo a nemyslím na bolest ruky od stálého bušení do toho proklatého syrového kanadského topolu, z jehož nitra hodlám vysvobodit sarkofág, pouzdro na jedno lidské pouzdro. Třeba moje, nebo Tvoje, nebo nějakého tenkokrkého faraona s tělem ve tvaru lahve. Hrobka Dietrichštejnů se dvěma rohy věží (pro boha, proč je tady všechno rohaté?), dekorovaná plácatým Svatým kopečkem, vytváří kotvu tohoto vašeho městečka s malými úžasnými náměstíčky a zámkem, který jako chobotnice prostupuje vším, nepochopitelně prázdný a nepochopitelně mohutný. Pan Brichta našlapuje bosýma nohama jako klapa a poulí vodnické oči jako kulečníkové koule, jež tu suše třeskají o sebe. Je mi tu s vámi dobré, ale kdo mi vysvětlí, kam se poděl všichni ti lidé, co to tu zdudovali? Zbyla tu prázdná schránka synagogy - židovské čtvrti. Je to tu smutné - opuštěné. To naše století plné přílivů a odlivů se na tom všem podepsalo, ale krása, smutná krása zůstala. Těším se na večer, až zasednu s vámi u toho „krut'ase“ Solaříka pod Kozím hrádkem a budu nesmyslně vzdorovat jeho skvělému vínu, abych se mu na závěr slastně poddal. Vidíte - ti opilci mají v sobě něco ženského. Tedy na zdraví, Libore Lípo. Dnes je mi v Mikulově dobré.

Jaroslav Róna
Praha, 25.8.1995



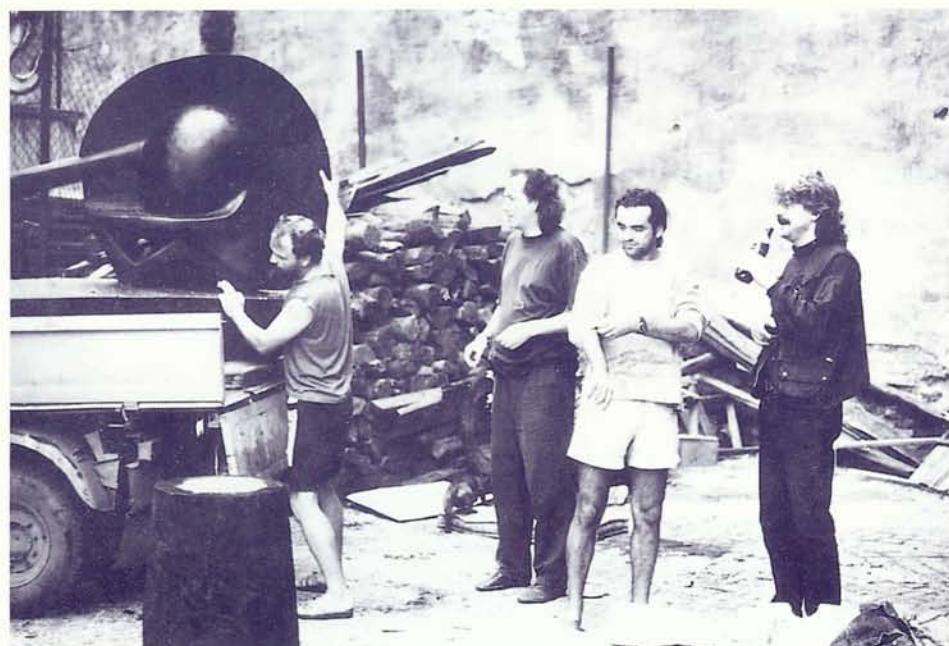
Pohled z ptačí perspektivy na pracoviště v areálu zámku.
(I přes tuto výšku byly kusy materiálu opravdu velké).



Zdeněk Lhotský a jeho „Kroksna“, rohy zatím chybí. (Zdeněk nám dokázal, že jeho věc je tak dobrá, až litá).



Při převážení hotových děl bylo za- potřebí i těžké techniky a spousty lidí. („Tajná zbraň“ Stefana Milkova potřebovala extra opatrnost).



Jeřábem na auto, z auta na trávník zámeckého parku. (Ivoš Láník z Muzea vždy partu podržel, i ted' musí držet).

Nákládání rozloženého „Velkého sarkofágu“. (Jaroslav se s prací mírně pozdržel, jeřáb odjel, na řadu přišly ruce).



Už při instalacích jevili návštěvníci zámeckého parku o sochy značný zájem. (I když pár hodin před vernisáží, je již jasné, že vše dobře dopadlo).





Hostem letošní vernisáže byl mikulovský restaurátor a sochař Radovan Král, se svou prací ze dřeva a provázů nazvanou „Létající bizardní trůn pro naprosto bláznivého krále“. (Radovan - druhý zleva - , nejen vystavoval, ale všechno byl celému dění nápomocen).



Dne 19.8.1995 byla vernisáži završena bezmála pětidenní tvorba aktérů sympozia (zámecký park byl nejen místem k příjemnému pozorování vystavených děl, ale i ...).

NÁZVY VYTVOŘENÝCH PRACÍ

Rostislav Čuřík: Kyvadlo siderického charakteru, olej na plátně

Na prahu, olej na plátně

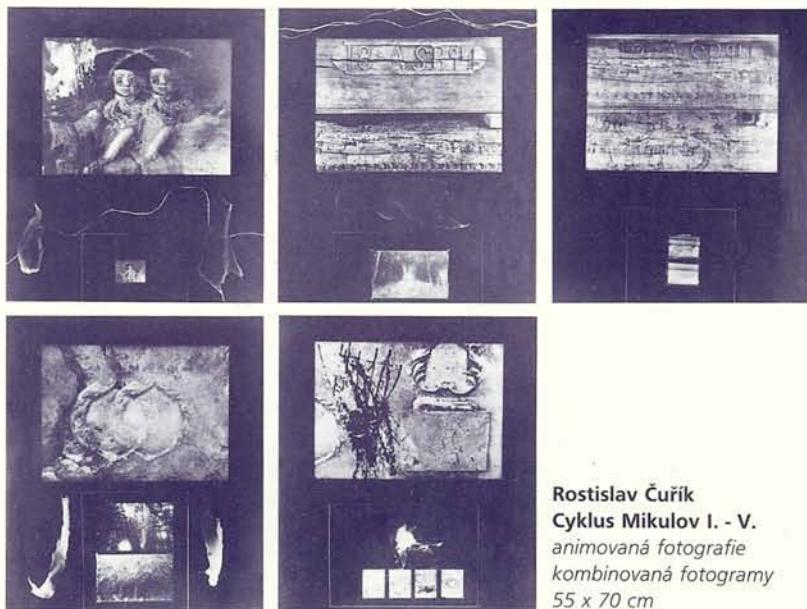
Cyklus Mikulov I. - V. fotografie

Zdeněk Lhotský: Rohatá kroksna, dřevo, měď - mobil

Stefan Milkov: Laďova tajná zbraň, dřevo - topol

Jaroslav Róna: Velký sarkofág, dřevo - topol

Radovan Král: Létající bizardní trůn pro naprosto bláznivého krále, dřevo - jasan, sysál



Rostislav Čuřík
Cyklus Mikulov I. - V.
animovaná fotografie
kombinovaná fotogramy
55 x 70 cm

Myšlenka Mikulovského výtvarného sympozia „dílna“ se zrodila počátkem roku 1994.

Jejimi hlavními strýci byli zejména tehdejší predstavitelé městského úřadu starosta RNDr. Tomáš Zejda, místostarosta Vojtěch Příbramský a akademický sochař Nikos Armutidis.

Start letošního druhého ročníku schválilo zastupitelstvo města Mikulov a jeho nynější starosta MUDr. Ivo Koneš.

Sympozium proběhlo ve dnech 15.7. - 18.8. 1995 v prostorách mikulovského zámku za vydatné pomoci Regionálního muzea a jeho vedení.

Výsledky M.V.S. „dílna 95“ byly presentovány v parku a v budově mikulovského zámku. Vernisáž se uskutečnila dne 19.8. 1995 v 17.00 hodin.

Slovem se účastnili: místostarosta JUDr. Miroslav Kuchyňka, Vítězslav Vrbka, Stefan Milkov, Jaroslav Róna a Libor Lipa.

Na druhý ročník M.V.S. „dílna 95“ navrhl autory a k osobní účasti vyzval akademický sochař Stefan Milkov. Člověk, který je již druhému ročníku „duchovním otcem“, motorem a ochráncem křehké filosofie tohoto podujetí, za což mu nemalý dík.

Pro tento ročník byl Městským úřadem Mikulov jmenován technickým asistentem opět malíř Libor Lipa.

Městský úřad v Mikulově, hlavní organizátor, tímto děkuje všem, kteří se svým dílem zasloužili o vznik a průběh druhého ročníku M.V.S. „dílna 95“.

Osobně: Mgr. Dobromile Brichtové, Marii Hulejové, Ivoši Láníkovi, Karlu Valentovi, Radovanu Královi, Vítězslavu Vrbkovi, Marcele Čamanovové, Mgr. Haně Lipové, Jaroslavu Hodačovi, Janu Turzíkovi, Pavlu Šubovi a dalším.

Hlavní pořadatel: Městský úřad Mikulov ve spolupráci s Regionálním muzeem Mikulov

Koncepce a redakce katalogu: Libor Lipa

Text: J. Róna, R. Čuřík, Z. Lhotský, S. Milkov, L. Lipa

Fotografie: R. Čuřík, J. Čuříková, H. Lipová, R. Král

Grafická úprava: Z. Halla

Katalog vydal: Městský úřad Mikulov